

den første almindelige Omflagstermin, dog kan Justitsministeriet efter Indstilling fra Majoratsbesidderen eller dennes Børge tillade, at en passende Del af Gjælden maa forblive indestaende hos den nye Eier. Foraavidt denne er Besidderens Egtfælle eller en af hans eller hendes Livsarvinger, kan det endog tillades, at hele Gjælden forbliver indestaende hos ham paa samme Villkaar som hos Besidderen, dog saaledes at den forrentes med 4 pCt. om Aaret. De Forfkrivninger, der i Genhold hertil maatte blive at udstede af den nye Eier, skrives paa det Lovbefalede stemplede Papir.

§ 16.

Naar det for Justitsministeren godtgjøres, at den Kapital, Majoratsbesidderen i Overensstemmelse med § 14 skal tilsvare Majoratet, er sikket dette paa den i § 15 foreskrevne Maade, vil det af ham paa Majoratets Begne udstedte Skjode paa den eller de paa gjældende Eiendomme være at forbynde med Lejnskontrolens Approbationspaategning.

Skjodet kan udstedes paa ustemplet Papir, og fordres thinglæst og protokolleret uden Gehyrs Erlæggeelse, ligesom der heller ikke bliver at svare Overdragelsesafgift.

§ 17.

Der Majoratsbesidderen eller gaar fallit, efter at have gjort den i § 14 ommeldte Anmeldelse til Justitsministeren, men forinden det for Ministeriet er godtgjort, at hele den Majoratet tilkommende Kapital er sikket dette, betragtes, naar ikke i det førstnævnte Tilfælde Efterfølgeren for sit Vedkommende vil fastholde Anmeldelsen, denne som bortfalden og den til Majoratet mulig alt indbetalte Del af Kapitalen eller de til dette i den Anledning udstedte Forfkrivninger udleveres Boet eller Arvingerne. Der Majoratsbesidderen eller gaar fallit, efterat hele Kapitalen er sikket Majoratet, men forinden Skjode er udstedt, gaar Retten til at erholde Skjode paa Eiendommen derimod over paa hans Bo eller Arvinger.

§ 18.

Den substituerede Kapital inddrages under Majoratets Fideikommisskapitaler, og bliver undergivet de for Majoratet med Hensyn til Hjemfaldsret, Behnspligt, Apanager og Entepensioner gjældende Regler.

§ 19.

Derjom Majoratet senere maa lade sig den frigjorte Eiendom udlægge for Gjæld bliver den at behandle som en dette tilhørende fri Eiendom.

III.

Almindelige Bestemmelser.

§ 20.

Derjom en Majoratsbesidder paa en af de tvende i denne Lov hjemlede Maader har ladet sig det til Majoratet hørende Bøndergods ganske eller tilbørlig overdrage til Eiendom, forblive Bestemmelserne i Loven af 21de Juni 1854 om, at det til et Majorat hørende Bøndergods, saalænge det er bortkøstet, kun kan afhændes til Fæstterne eller med disses Samtykke til deres Livsarvinger, Svigerhorn eller Stifbørn, i Kraft med Hensyn til det Majoratsbesidderen til Eiendom overdragne Bøndergods. Foraavidt der i Overtønsbrevene eller andre gyldige Forfkrifter for Majoratet findes Bestemmelser, til særlig Gunst for Godsets Bønder, maa det derhos paases, at der træffes Overenskomst med disse om, hvorpå der for Fremtiden skal forholdes i saa Henseende. Kan en Forening herom ikke opnaas, fastsætter